

Има още злы урисници, тѣ сѣщо така сѣ три, които всегда сѣ борять съ добры-тѣ урисници. Ч. 233—234. 2) судьба: Помислѣте си, че вие сте камаче и че природата или вашата орисница ви е изнесла на бѣлъ свѣтъ и хвърлила ви е въ Тунджа. З. 163. Но орисницата (*la fortune*) която си играе съ челоуѣцѣтѣ хвърли ма найподирь на вашытѣ брѣгове. Т. 153. Распрѣснаты между различни народности, преслѣдваны отъ най-лошава орисница, іудейскы-тѣ семейства сѣ си увардили и до сега. Л. Д. 1871 р. 182. (син. парѣчница).

Орлийовъ пр. орлиный: Орливи ногѣ, сврачова опашка, чюкундурова глава?—Кантаръ. Ч. 118. Сега хора-та не пишѣтъ вече съ орлево перо на дѣскѣ, нѣ съ златно писалче по коприненѣ хартиѣ. Л. Д. 1869 р. 174. Отрѣзала му орлийовите ногте. З. 149.

Орлякъ **Орлекъ** с. м. 1) стал: А граваньето на тия гладни врани, што сѣ се олѣпили на полугнилото тѣло на други обѣсентѣ, цѣлъ орлекъ. Рш. 52. Самъ тамъ пакъ сѣ подекачале Озъртащецъ се зайцитѣ, И плашиле сѣ вранитѣ На орлици що зобиле, Черешитѣ озрѣяле. Пс. р. 141, 11—12. 2) толпа: Орлякъ отъ млади момы (*une troupe de jeunes filles*) я слѣдовать усърдно поерѣдъ които тя прилича на Діана въ лѣсоветѣ. Т. 375.

Орманъ* (*ormān s. t. Forêt*) с. м. лѣсъ: **Орманче** ум. **Орманлъкъ** (*ormānlyq s. t. Grande forêt, lieu, où il y a beaucoup de bois*) с. м. лѣсъ (син. дѣбрава): Прѣди дестина години човѣкъ сѣ слѣдваше тия мѣста и по равнище и по долове гѣсти пусти ормане, дѣ зли вълхви намираха прибѣжище. Зк. 7. Избрахъ за кошарѣтъ си една ливадѣ прѣзъ кожто минувахъ двѣ или три ручейкы, и която ся свѣршваше до единъ голѣмъ лѣсъ (орманъ). Р. С. 87. Въ близко-то урманче дохождали по нѣкогажъ диви свини. Зк. 142. Българско прохладжаты пространы браница (корѣн) и много дѣбравы (орманлъкы). Л. Д. 1871 р. 161.

Орна земя пахотная земля; **Орница** с. ж. нива вспаханная, но не засѣянная: Да ся ископае отъ орнѣ-тъ земѣ до 5 прѣста глабоко. Л. Д. 1872 р. 239. Едно странище или орница, дѣто има много странѣ, тревѣ и пр. или едно лозіе, дѣто има много листа, прѣчкы окапаны и пр. *ib.* р. 237.

Оромѣнъ са **Оромѣнчъ** са м. св. возер. стану Румыномъ: Сега ща да са оромѣнча за любовьта на онова властолюбие, което е свойственно на сѣко разумно сѣщество. З. 306.

Оронъ м. св. 1) уроноу, оброну: Му долета, Лазаре, едно пиле соколово, Съ крили трещна, Лазаре, чутъ орони. М. 593. 2) вымолочу: Слѣдъ жьтвата направи двѣ учюкванія и урони и учисти всичкий си ячемъкъ. Р. А. 165. **Оронъ** са разсыплюсь: Кошничнице камарджнице